

amb bosses freàtiques dèbils, com és el cas de l'Escala. A més, la pressió constructiva que s'ha iniciat a l'Empordà ha fet posar el crit al cel, doncs s'està ocupant el territori sense posar fre. Si això no s'evita, l'Empordà esdevindrà la "zona del ciment i del green", una immensa catifa de gespa que costa molts recursos i molta despesa d'aigua, la qual no és molt abundant (a l'Escala ens ho recorda l'inscripció de la Font del Pedró: 1796. SI OBRAS TANCA).

En el catàleg de l'exposició *La Flama Olímpica a Empúries i l'Escala, deu anys després. 1992-2002*, l'alcalde de l'Escala diu: *"Intueixo una Escala que guanyarà encara més en qualitat de vida, que sabrà progressar de manera contínua i sostenible, que deixarà un llegat als fills, als néts, a tots aquells que habitaran en el futur [...]. Somnio amb un poble molt respectuós amb el medi ambient, molt conscient que allò que es fa en el present repercuteix, en el futur, a curt i llarg termini i que, per tant, per mantenir el benestar de què gaudeix, no solament en l'entorn paisatgístic sinó també en l'urbà, ha d'actuar amb seny i donar prioritat a les persones, a les seves necessitats d'espais verds i també a la recuperació de zones comercials i d'esbarjo. Només així serà possible encarar, amb èxit, els reptes i el desenvolupament futur que planteja el turisme com a activitat primordial de l'Escala."* No sé, però a mi em sembla una mica contradictori tot plegat.

Però vull fer unes puntualitzacions: a) ser respectuós amb el medi

ambient no només vol dir fer recollida selectiva de residus, b) els dos únics pulmons verds que es conserven al municipi són Empúries, i entorns, i les Planasses, i tots dos ja estan amenaçats amb l'especulació constructiva, c) des de fa temps, el sector turístic està intentant desestacionalitzar la temporada d'estiu, fet que s'està realitzant, doncs el canvi d'hàbits del turista (al qual ja no només l'interessa "el sol i platja") fa que als mesos de primavera i tardor es comenci a registrar més ocupació i que, per tant, s'allargui la temporada. Per tant, cal cercar les mesures necessàries per assolir un **dinamisme i creixement sostingut**, tot tenint en compte el **desenvolupament sostenible** i el **turisme cultural**.

Un alè d'aire esperançador fa preveure una resolució esperada i satisfactòria del conflicte: s'han creat plataformes en contra de la construcció del camp de Golf, d'impuls i defensa del Patrimoni i el "Fòrum Transversal un altre món és possible"; a més, ha aparegut un "Astèrix" que resisteix a l'embat del poder de Roma. Però un sol gal no pot fer front al diner (sempre els diners!) i a l'especulació, però si frenar el procés: cal que hi hagi una major conscienciació envers el perill que ens amenaça per a poder cercar els mecanismes de repulsió d'aquest projecte i que, mitjançant la campanya de recollida de signatures, **Vilanera arribi a ser Bé Cultural d'Interès Nacional**. Cal que hi posem remei i que no permetem perdre el patrimoni, la identitat i allò que ens caracteritza: en definitiva, el ser *Escalenc*. ■

Els anys 70 en color

ÈLIA HOPEL

Aquest 18 de juliol Franco ressucita i en trobar-se amb el vigilant del Valle de los Caídos li pregunta: «Qui mana ara a Espanya amb això de la democràcia?». El vigilant, un cop refet de l'espant, li respon: «No es preocupi, manen els nostres».

Tot seguit li va recitant cognoms per ell molt coneguts: «El president del govern és José M. Aznar, nét de Manuel Aznar, el seu estimat periodista; el portaveu del govern és Pío Cabanillas, fill de Cabanillas Gallas, el seu ministre d'Informació; l'ambaixador al Marroc és Arias Salgado, fill de l'altre ministre d'Informació i Turisme; el responsable d'Immigració és Enrique Fernández Miranda, fill del també Fernández Miranda; el representant del govern al País Basc és Mayor Oreja, nebot de Marcelino Oreja; el ministre d'Autonomies és Jesús Posada, fill de Posada Cacho, governador civil de Sòria».

I continua: «El ministre de Justícia fins ara era Margarita Mariscal de Gante, filla de Jaime Mariscal de Gante, el seu fidel director de Règim Jurídic de la Premsa; el responsable de la seu de Governació és Alberto Ruiz Gallardon, nét del portaveu Víctor Ruiz; el director d'Antena 3 és Ernesto Sáenz de Buruaga, nét del militar que va inaugurar amb vosté el Valle de los Caídos». Al final, en preguntar un eufòric Franco qui mana a la seva Galícia natal, el vigilant li respon: «Fraga». «...El nét?». «No, ...el de sempre».

Espanya avui: els actuals patriotes-constitucionals són descendents dels antics patriotes, el govern mana a cop de decret, la premsa diu amén a tot, Catalunya i Euskadi veuen els seus drets retallats, partits il·legals, es reclama Gibraltar, el Real Madrid guanya la Copa d'Europa, Uribarri transmet el Festival d'Eurovisió, el Mini Morris, el Dúo Dinámico... Tota una tragicomèdia. És com tornar als anys 70 però en color. Però, on es camufla el petit dictador gallec? ■